



Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 1141

Dato: 27. februar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 6. februar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholdes endelige svar på spørgsmål nr. 185 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 185:

”I forbindelse med besvarelse af spørgsmål S 300, fortalte ministeren, at han skulle holde møde med Landsforeningen Autisme den 16. december. Ministeren bedes redegøre for, hvad der kom ud af dette møde, om han selv deltog og om den konkrete problemstilling med at forældre trues med tvangsfjernelse og forældrepålæg, hvis deres børn ikke kommer i skole, blev drøftet.”

Svar:

Som jeg også oplyste den 18. februar 2015 i min mundtlige besvarelse af spørgsmål S 697, mødtes Landsforeningen Autisme den 16. december 2014 med embedsmænd fra både Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold og fra Undervisningsministeriet.

Autismeforeningen fortalte på mødet blandt andet om deres oplevelse af undervisningstilbuddene til børn og unge med autisme og kommunernes sociale indsatser over for familier med børn med autisme. Landsforeningen Autisme talte herunder også om den konkrete problemstilling om trusler om sanktioner over for forældrene, som de har beskrevet i en henvendelse fra 25. september, og som både jeg og undervisningsministeren tidligere har kommenteret i svar på spørgsmål 577 besvaret d. 28. oktober 2014 og 578 (SOU alm. del) besvaret d. 29. oktober 2014 til Folketingets Socialudvalg og i mit mundtlige svar på spørgsmål S 300 den 19. november 2014.

Jeg har fået oplyst, at det på mødet blev understreget, at kommunerne har en klar pligt til at hjælpe alle børn med behov for støtte, og at det også gælder børn

med autisme. I lighed med mine tidligere svar blev det også oplyst, at den hjælp og støtte, der sættes i værk, skal være rettet mod at hjælpe barnet.

Som jeg sagde i min besvarelse på S 697, blev det også slået fast på mødet, at forældreplæg kun kan gives, hvis det er forældrenes manglende vilje, der er problemet. Hvis forældrene derimod mangler kompetencerne til at håndtere barnets problemer, skal kommunen i stedet hjælpe forældrene med det. Det er i den forbindelse vigtigt, at der skelnes imellem, om der er tale om en faglig uenighed om støtten til barnet, som bør afklares på anden vis. Dette kan for eksempel være i forhold til valget af skoletilbuddet, der kan påklages til Klagenævnet for Specialundervisning, eller hvorvidt barnet eller den unge har behov for særlig støtte, som kan påklages til Ankestyrelsen. En indsats efter serviceloven må ikke bruges som sanktion for at løse en faglig uenighed om tilbuddet til barnet. Såfremt forældrene er uenige i kommunens afgørelse om forældreplæg, kan afgørelsen påklages til Ankestyrelsen.

Som jeg også har oplyst i mine tidligere besvarelser, er det min opfattelse, at systemet er bygget op, så det på én gang sikrer både barnets eller den unges bedste og familiens retssikkerhed. Jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for nye lovgivningsmæssige tiltag på området. Mødet med Autismeforeningen har dog givet anledning til, at den gældende vejledning på området vil blive tydeliggjort med henblik på at sikre klarhed over, hvordan reglerne skal anvendes. Jeg forventer, at den reviderede vejledning kan offentliggøres til sommer.

Manu Sareen

/ Dan Holmgreen